

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Synodus illa habebatur in civitate sedis vacantis, ne clerus & populus civitatis arcerentur à communionem electionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ret civium animos Episcoporum iudicio, ejus mentio omiffa est in canonibus, relicta in re- rim consuetudine jam recepta de tractatu electionis habendo cum clero & plebe civitatis. Ius itaque Episcoporum canone firmatum est. Quod pertinet ad populum, consuetudini relictum est. Iudicium porrò, cujus meminit synodus Laodicensis, exercebatur in dispungendis eorum meritis qui proponebantur vel à clero vel à populo civitatis, vel etiam à singulis Episcopis, quæ discussio verbo juris *ἀνακρισις* dicitur. Pronuntiatio verò illius iudicij, quo renuntiabatur antistes, dicebatur *ἀφροξίς*; ut apud Gregorium Nazianzenum orat. XIX. & alibi.

V. Ceterum hæc synodus ex omnibus Episcopis provinciae constare debebat, vel saltem ex tribus præsentibus, qui electionis negotium agebant, iudicioque suo quis præficiendus esset decernebant. Quod obtinebat, quoniam abentem consensum scripto dabant rebus gerendis, & tres illi cum Metropolitanis auctoritate omnia agebant; qua cessante, omnia fuissent irrita, ut docent canon Nicænus IV. & VI. & canon XI. X. Antiocherus. Enimvero si dissidium aliquod inter Episcopos de præficienda persona disceptantes accideret, sententia plurimorum potior erat; quemadmodum decernit canon sextus Nicænus, & XI. X. Antiochenus.

VI. Synodus autem ista habebatur in civitate sedis vacantis, ut dixi, ne clerus & populus civitatis arcerentur à communione electionis: qui testimonium tamen ferre debebant de persona eligenda, & desideria sua proponere, repulsam quoque dare, si utilitati ecclesiasticæ id expediret. Testimonij ferendi ab aliquo necessitas insinuat in canone Laodicensi, qui præcipit probata per longum tempus conversationis viros ad episcopatum esse promovendos. quæ probatio rectè institui non poterat nisi adhibitis ex Ecclesia & plebe testibus.

CAPVT IV.

Synopsis.

I. Athanasij electio & ordinatio peracta est in synodo apud Alexandriam habita, iuxta postulationem civium. Probatum ex epistola encyclica Episcoporum Ægypti, quæ extat apud Athanasium.

II. Probatum item ex Athanasio electionem illic debere fieri ubi est copia cleri & populi præsentis, id est, in civitate sedis vacantis.

III. Ex eo autem capite validè Constantium Imperatorem & Arrianos exagiat Athanasius, quòd Gregorium sibi superposuissent ignotum populo repug-

nanti, seque expellerent populis gratissimum. Scribit ergo id tentari adversus Apostolorum traditionem & antiquos Ecclesie mores.

IV. Eandem canonum violationem in eadem causa Athanasij graviter Arrianis exprobrat Papa Julius. Ex quo colligitur necessarium esse cleri populi que consensum in constituendo Episcopo.

V. Tum, Episcopi institutionem à provincia Episcopis in ipsa Ecclesia fieri debere, & promovendum à clero ipsius Ecclesia petendum.

VI. Invenitur mentio epistola Concilij Nicæni ad Alexandrinos.

VII. Ex Constantini rescriptis patet quam Episcoporum partes fuerint in electionibus, quam verò plebis.

VIII. Eadem praxis confirmatur aliquos exemplis illustribus ex antiquitate.

IX. Probatum etiam ex controversia de episcopatu Ephesino, quæ agitata est in Concilio Chalcedonensi, Eusebium Episcopum Ancyranus in eodem Concilio dixit habendam provincie synodum in civitate cui ordinandus est Episcopus.

X. Decretum fiebat à Clericis & civibus; quo à Metropolitano petebatur Episcopi ordinatio, aut ejus qui à civibus designatus esset, aut alterius qui esset idoneus, arbitrio Metropolitanis cum sua synodo.

I. **S**ED ne conjecturis solum niti videamur, utrumque probabimus illustribus exemplis electionum actarum post synodum Nicænam. Docebimus itaque & synodum habitam in civitate sedis vacantis ad electionem ordinationemque faciendam, & exploratam prius cleri atque populi sententiam.

Nullis poterat magis patere synodi Nicænae sententia quam Ægyptiis Episcopis qui paulò post peractum Concilium Athanasium ordinarunt. Illi verò in sua encyclica, quæ habetur in apologia secunda Athanasij, testantur omnem multitudinem populùmque Ecclesie catholice in unum coactum, quasi in speciem unius corporis & animæ, clamoribus vociferationibusque postulasse Athanasium Ecclesie Episcopum dari, idque publicis votis à Christo experitisse, nosque ut faceremus, inquit illi, per multos dies & noctes iurejurando obtestatos fuisse; cum interea nec ipsi ab Ecclesia discederent, neque nobis discedendi facultatem permitterent. Infra: Porro quod nostrum plerique ipsum sub omnium oculis exclamationibusque Episcopum crearint, nos ipsi testes fide digniores sumus iis qui absuerunt & mentiuntur. ὅτι πάντες ἰδοὺ πληθὺς ἐκ πᾶσιν ὁ λαὸς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ὡσπερ ἐκ μιᾶς ψυχῆς ἑσθμασίου σωματικῶς ἀπέβησαν, ἕκαστος αἰλουῶντες Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον τῆς καθολικῆς. τοῦτο ὑμεῖς ἴδοιθε δημοσίᾳ. τὰ Χερσῶν, ἔ τοῦ ἰοῦ ἡμᾶς ἄρχιστον ποιῆν ἐπὶ πλείους ἡμέρας ἔ νύκτας, μήτι αὐτοὶ τῆς καθολικῆς ἀφιστάμενοι, μήτι ἡμᾶς ὑπετίθεισιν ἀφιστάμενοι. ΜΟΧ: ὅτι ἡ πλείους ἡμῶν αἰσῶν ἐχειροτονήσαν ὑποταξίς πάντων ὄλων ἐ βολαίς, μαρτυρῆσαι πάλιν ἡμᾶς ἀξιοπιστοῖσιν ἑσθ ἑπόντων ἔ ἰουδο-